

for sidste Aar gældende Ordning — bør stilles saaledes, at Brødkorn gives en første Stilling. Medens Flertallet har holdt paa den af Landboforeningerne foreslaaede Pris af 24 Kr. pr. 100 kg Foderkorn og henholdsvis 26 og 27 Kr. pr. 100 kg Hvede og Rug, har Mindretallet i Udvalget stillet et Mæglingforslag, hvorved Prisen paa Foderkorn og Brødkorn sættes til henholdsvis 22 og 25 Kr. pr. 100 kg. Flertallet har ikke kunnet skønne, at der forelaa Omstændigheder, der talte for en Nedsættelse af den for disse Kornsorter nu gældende Maksimalpris, og at Udsigten til, at Høsten — paa Grund af det daarlige Vejrforhold — synes at skulle komme til at ligge under det normale, heller opfordrer til en Reduktion af disse Priser, idet alle Udgifter ved Landbruget, der stadig har været stigende og fremdeles synes at ville stige, truer med at bringe Produktionsprisen for Korn i en saa betænkelig Nærhed af den af Mindretallet i sit Mæglingforslag foreslaaede Pris, at denne ikke vil levne Landbrugerne en rimelig Fortjeneste, et Hensyn, som man for alle andre Produktioners Vedkommende altid fra Statens Side har taget ved Fastsættelse af Maksimalpris paa de fremstillede Varer.

Baade Flertallet og Mindretallet erkender imidlertid, at Vanskelighederne ved at fastslaa, hvad der i Virkeligheden er den gennemsnitlige Produktionspris for Korn, er saa store, at dette ikke lader sig gøre med Sikkerhed, og at Fastsættelsen af en Pris, der foruden Produktionsprisen indeholder en rimelig Fortjeneste, til syvende og sidst beror paa et Skøn. Hvorvidt man fra Regeringens og Lovgivningsmagts Side af finansielle Grunde maatte foretrække den foreslaaede mindre Pris, mener Udvalget, der i denne Sag kun fremsætter faglige Synspunkter, ikke som saadant at kunne tage Stilling til.

Mindretallet kan dog indrømme, at det for de Landbrugere, der efter *N. Frederiksens* Forslag til en Kornordning kommer til at købe Korn til en delvis Opretholdelse af deres Svineproduktion, for saa vidt er uden Interesse, om den højere eller den lavere Pris bliver den gældende, naar blot Flæskepriserne kommer til at staa i passende Forhold til Kornpriserne.

Der har i Udvalget været ført Forhandlinger om Nødvendigheden af at gaa til en saa stor Ligning som foreslaaet, men man er enedes i den Betragtning, at det vil være en Nødvendighed foruden at skaffe Dækning for Brødkorn, Mel, Gryn m. m. at skaffe Betingelser for, at Landets Hjemmeforsyning med Flæsk kan finde Sted, og at dette kun vil kunne finde Sted paa den foreslaaede eller i hvert Fald lignende Maade. Tillige har man ment, at den Betragtning ogsaa vilde kunne anlægges overfor de Landbrugere, der ifølge de foreslaaede Regler kommer til at aflevere Korn, at Opretholdelsen af Svineproduktionen vil kunne faa en afgørende Indflydelse paa Bevarelsen af nogenlunde fortjenstgivende Smørpriser derigennem, at Tilstedeværelsen af Fedt til de gældende Maksimalpriser formentlig er en Betingelse for, at der ikke ogsaa skal sættes en relativ lav Maksimalpris paa Smør, en Foranstaltning, som med de nugældende Priser paa Foderstoffer vil være for stor en Byrde at paalægge Landbrugere.

Man er enig i, at Prisen paa Flæsk maa staa i passende Forhold til Prisen paa Korn. Udvalget mener, at Prisen paa et kg Flæsk passende kan sættes til $7\frac{1}{2}$ Gange Prisen paa et kg Foderkorn, men for at sikre sig et almindeligt Udbud, tilgængeligt for enhver, indstiller Udvalget, at alt Korn, der ønskes solgt, først tilbydes Korntilsynsmændene og derigennem Statens, før det sælges i fri Handel.